

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 14

ΑΛΛΗ ΠΛΗΓΗ

Ἐκ τῶν ἐκάστοτε ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἀναγραφομένων εἰδήσεων περὶ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρωσίας πραγμάτων γνωρίζουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ὅτι ὅσοι τῶν Ρώσων ἀρχιερέων συναπείρα τῆς ἐπικρατήσεως τῶν Μπολσεβικῶν ἐκπατρισθέντες διασπάρασαν ἔξω τῶν συνόρων τῆς πατρίδος των, ἀφοῦ ὀπωδήποτε συνῆλθον ἐκ τῶν πρώτων δοκιμασιῶν τῆς αὐτοεξορίας ἤχθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ συμπήξωσι προσωρινῶς ἐκκλησιαστικὸν διοικητικὸν κέντρον ἐν Κάρλοβιτς τῆς Σερβίας, φιλαδέλφως παρασχούσης εἰς αὐτὸ τὴν φιλοξενίαν. Ἡ σκέψις περὶ συστάσεως τοιούτου κέντρου ἦτο εὐλογος, καθ' ὅσον τὰ μὲν ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα περιῆλθον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνωμαλίαν, ἥ δ' ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ρωσικῷ ὀρθόδοξος διασπορά, μὴ δυναμένη νὰ ἐπικοινωνήσῃ πρὸς τὰς ἐν τῇ πατρίδι ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, αἵτινες, ἄλλως τε, ἢ ἐτέλουν ἐν διωγμῷ καὶ ἐν ἀφανείᾳ, ἢ καὶ μερισθεῖσαι καθ' ἑαυτάς, περιέπεσον εἰς σύγχυσιν, εἶχεν ἀνάγκην προσωρινοῦ τινος ρυθμιστοῦ, μέχρι τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως. Τοῦτου ἕνεκα συνεστήθη ἐν Κάρλοβιτς προσωρινὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀρχιερέων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κιέβου κ. Ἀντωνίου, ὀνομάσασα ἑαυτὴν «Ἀρχιερατικὴν Σύνοδον τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἣτις ἀπέκτησε καὶ ἴδιον ἐπίσημον ὄργανον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις», ὃν εἶχε καὶ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας κατὰ τὴν προμπολσεβικικὴν περίοδον.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ἡ «Σύνοδος» αὕτη περιόριζε τὴν ἀποστολὴν τῆς εἰς τὸν κύκλον τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ρωσικῆς διασποράς, ἢ δρᾶσίς τῆς ἦτο καὶ εἶνε σκόπιμος καὶ δικαιολογεῖ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, πρὸς καιρόν, ἄλλως τε, ἐφαρμοσθὲν μέχρι τῆς διαλευκάνσεως τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ὀπωδήποτε ἀποκαταστάσεως τῆς νο-

μίμου καὶ κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῶν κληρικώντων αὐτῆς καὶ δικαιοματίων. Ἀλλὰ τὸ συμβούλιον τοῦτο τῶν Ρώσων ἀρχιερέων, ταχέως παραγνωρίσθη καὶ τὴν ὑφὴν του καὶ τὸν σκοπὸν, ἐξέβη τῶν ὁρίων τῆς πραγματικῆς του ἀποστολῆς, ἐποφελούμενον δὲ τῆς συνεχιζομένης ἐν Ρωσίᾳ ἀνωμαλίας, αὐτόκλητον ἰδιοποιήθη ἀνύπαρκτον ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, καὶ διὰ τοῦ προέδρου του ἤρχισεν πράγματι νὰ δρᾷ καὶ νὰ συμπεριφέρεται ὡς ἄλλη αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως τοῦ μεταβληθέντος ἤδη εἰς παρασυναγωγὴν ἀρχιερατικοῦ τούτου κολλεγίου δὲν περιορίσθη εἰς μόνον τοῦτο. Δησιμονήσαντες δὴλα δὴ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ, ὅτι ἐξ ὑπερβαλλούσης ἀνοχῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας φιλοξενουῦνται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς καὶ ἀσχάλλοντες πάντως ἐπὶ τῷ ὅτι οὐδεμία τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὑπὲρ τὴν ἀληθῆ θέσιν του, ἤρξαντο οὐ μόνον ἐνεργῶς ἐπιμβαίνοντες εἰς τὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ, λαμβάνοντες στάσιν αὐτεπαγγέλτων ρυθμιστῶν τῶν πραγμάτων τῆς καθ' ὅλου ὀρθοδοξίας καὶ ἰδιοποιούμενοι αὐθεντίαν ἀνύπαρκτον, ὡς ὑπ' οὐδενὸς αὐτοῖς ἀναγνωρισθεῖσαν, οὐ μόνον εἰς ἀποφάσεις γενικωτέρας ὑφῆς προέβησαν, ἀλλὰ καὶ λαβόντες στάσιν ἐπιτιμητοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ γράμματα πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας ἐξαπολύουσι μετ' ὑποδείξεων καὶ ἐπικρίσεων ὀρισμένων ἐκκλησιαστικῶν ἀποφάσεων καὶ πράξεων, καὶ τιμηταὶ βλοσυροὶ καὶ θρασεῖς ὀρισμένων προσώπων τῆς ἀνωτάτης ἱεραρχίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας αὐτοπροβάλλονται, καὶ εἰς ὑποδείξεις τῶν πρακτέων προάγονται μετ' ἀξιώσεων κύρους, καὶ ἄρθρα ἐν τῷ περιοδικῷ των δημοσιεύουσι πρωτοφανοῦς θρασύτητος καὶ ὑβρεσομανίας, ἀγνώστου τέως ἐν γένει εἰς ἐπίσημα ὄργανα, ὁποῖον τοῦλάχιστον θέλουσι νὰ ἐμφανίσωσι τὸ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενον φύλλον.

Ἡ «Ἐκκλησία» οὐχ' ἀπαξ ἔλαβεν ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ ὁργάνου τούτου ἀφορμὴν νὰ κακίσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐν Κάρλοβιτς παραδόξου τούτου

Συμβουλίου και να ἐνφράση εὐλόγως ἀπορίας, εὐρέθη δ' εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀναιρέση ἀνακριβείας και ψεύδη ἀφορῶντα και εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Αἰσθάνεται ὁμοῦ σήμερον τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνδιατρίψῃ περὶ τὸ πρᾶγμα μᾶλλον ἐμπεριστατωμένως, διότι ὁ σεβασμιώτατος Πρόεδρος τοῦ ρωσικοῦ τούτου νεοπλάσματος ἐνόμισεν, ὅτι ἐδικαιούτο νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν Ὁρθόδοξων ἀνά τὴν Ἀνατολὴν Ἐκκλησιῶν ἐγκύκλιον πρωτοφανοῦς προπετείας. ἦτις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἀσχολίαστος. Ὅπως ἄλλοτε ὑπὸ τύπον ἡμεπίσημον ἐδημοσίευσεν τὸ ὄργανον αὐτοῦ ἐπιτιμητικῶς διὰ τὰ ζητήματα τῶν ἐν Κων/πόλει Ρώσων Ἀρχιερέων, τῆς ἀνακηρύξεως τῶν Ἐκκλησιῶν Φιλλανδίας και Πολωνίας εἰς αὐτοκεφάλους, τὴν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου, τὴν σύγκλησιν Συνόδου κτλ., σήμερον ἐβουλήθη αὐτὸς ὁ σεβ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κ. Ἀντώνιος οὐ μόνον νὰ τὰ διαβιβάσῃ κατὰ τρόπον ἐπισημότατον πρὸς τὸν νέον Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην, ἀλλὰ και νὰ τὰ ἀνακοινώσῃ ἐγκυκλίως πρὸς πάσας τὰς αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, μετ' αὐθεντίας και κύρους τοῦλάχιστον Οἰκουμηνικῆς Συνόδου κακίζων και ψέγων τὴν Ἐκκλησίαν Κων/πόλεως ἰδίᾳ, ἐπισείων κανόνες κατὰ τῶν ἀμαρτωλῶν και ἀμειωπητῶν Πατριαρχῶν και, διὰ τὴν ὀλοκληροτικότητά τῆς ἐντυλώσεως, ὑποδεικνύων μὲν εἰς τὸν νέον Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην τὰ πρακτέα, ἐπισείων δ' ἐν τέλει και τὴν σχετικὴν ἀπειλήν.

Ἄλλ' εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ἐγγράφου θὰ ἀσχοληθῶμεν ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ.

Γ. Π.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ

1.

Ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος εἰς Ἱεροσόλυμα

Κυριακὴ τῶν Βαΐων 12 Ἀπριλίου

«Ἐλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων και ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ, και ἔκραζον· ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ».

(Ἰωάν. 12, 13).

Θέμα: Διατί ὁ λεῖκὸς οὗτος θριαμβὸς τῶν Βαΐων; **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**—Α'. Ὁ λαὸς ἀναγνωρίζει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ τὸν Βασιλέα του· Β'. Ἐπευφημεῖ τὸν Σωτῆρά του· Γ'. Χαιρετίζει τὸν παρὰ τῷ Θεῷ Μεσίτην αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἀναγνωρίζει τὸν Βασιλέα του :

1.—Ἄξιον ἀπολύτου σεβασμοῦ : Εὐθύτης, πραύτης, δικαιοσύνη, εὐσεβεία. . .

2.—Ἄξιον ἀμερόστου ἀγάπης : ποῖος και τὸν ἠγάπησε περισσότερον ;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ἐπευφημεῖ τὸν Σωτῆρά του :

1.—Ἀπὸ τῆς ἀγνοίας και πλάνης : τί ἐδίδαξεν αὐτὸν ὁ Χριστός ;

2.—Ἀπὸ τῆς προπατορικῆς ἐφαρμιάτου ζωῆς. Ὅποιος κατευθύσεις ζωῆς ἐχάραξεν ;

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—Χαιρετίζει τὸν παρὰ τῷ Θεῷ Μεσίτην του.

1.—Μεσίτην πανίσχυρον : ἦλθεν ἐν ὀνόματι **Κυρίου**. . .

2.—Μεσίτην ἀποδεδειγμένως συμπαθοῦντα : δὲν το ἔδειξεν ἡ ζωὴ του ;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Διὰ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ἃς ὑποδεχόμεθα τὸν Χριστόν : α'.) ἀκούοντες τὰ διδάγματα του· β'.) προσσεμνίζοντες τὴν ζωὴν μας πρὸς τὴν ζωὴν του· γ'.) Μεταλαμβάνοντες τῆς θείας Εὐχαριστίας.

2.

Ἡ θεία Κοινωνία

Μεγάλῃ Πέμπτη—16 Ἀπριλίου

«Λάβετ, φάγετ' τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. . . Πίετ' ἐξ αὐτοῦ πάντες' τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμά μου».

(Ματθ. 26, 28).

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ—Α'. Τί σημαίνει θεία Κοινωνία ; Β'. Δυνάμεθα νὰ κοινωνῶμεν συχνά ;

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Τί σημαίνει θεία Κοινωνία ;

1.—Δέχσασθαι ἐν τοῖς σπλάγγνοις ἡμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. . . Συνεπῶς :

2.—Ἀποβαίνειν ὄντως ναὸς Θεοῦ ! . .

3.—Ἐνοῦσθαι, ψυχὴ τε και σῶματι, μετὰ τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ πόσης πίστεως, καθαρότητος, ἀφοσιώσεως, εὐσημωσύνης και κοσμιότητος πρέπει νὰ τὸν ὑποδεχόμεθα !! Τί λέγουσιν αἱ ἐξωμοι και τὰ «ἀκατάλληλα» ;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Δυνάμεθα νὰ κοινωνῶμεν συχνά ;

Τί θεωρεστέτερον ;

1.—Ἡ θεία Κοινωνία εἶναι δώρημα τοῦ Θεοῦ, Παρεῖαι δὲ αὐτὸ οὕτως ἀπεριορίστω. Εἶναι τόσαι αἱ πάσαι, τόσαι τῆς ζωῆς αἱ ἀδυναμίαι, τόση ἡ ὑποχρέωσις ἡμῶν νὰ εἴμεθα ἠνωμένοι μετὰ τοῦ Χριστοῦ! Πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν ἄνευ τῆς θείας Κοινωνίας ;

2.—Εἶναι τροφή : Δὲν εἶπεν ὁ Χριστός : «τὸ σῶμά μου ἀληθὴς ἐστὶ βρωσις, και τὸ αἷμά μου ἀληθὴς ἐστὶ πόσις» ;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς θέλει νὰ μένῃ ἐν ἡμῖν. . . Ἄς φρονίζωμεν νὰ εἴμεθα πρὸς τοῦτο πρόθυμοι, ἄξιοι. . .

3.

Ἡ δίψα τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ

Μεγάλῃ Παρασκευῇ—17 Ἀπριλίου

«Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστα, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Δίψῳ» (Ἰωάν. 19, 28).

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Χαρακτὴρ τῆς δίψης· Β'. Τί ἐδίψα ὁ Ἰησοῦς. Γ'. Αἰτία τῆς δίψης.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Χαρακτήρ τῆς διψῆς.

- 1.—Δὲν ἦτο ἀπλῶς φυσική.
- 2.—Ἦτο δίψα πρὸ παντὸς ἡθικῆς.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τί ἐδίψα;

- 1.—Διψᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βυλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ δὴ τὴν τελείωσιν τοῦ ἔργου του. . .
- 2.—Διψᾷ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. . .
- 3.—Διψᾷ τὴν εἰρήνην ἐν τῷ Κόσμῳ. . .

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—Πόθεν ἡ δίψα αὕτη;

- 1.—Ἐκ τῶν ὀριζήτων βασιλείων του, ἀποτελεσμάτων τῆς κακίας ὀρισμένων κύκλων. . .
- 2.—Ἐκ τῆς θεωρίας τῆς ἐναφηνωθείσης εἰς τὰ στήθη τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ—Δὲν εἶναι καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ λέξις «διψᾷ» τοῦ Ἰησοῦ ἐσχάτη αὐτοῦ ἐκκλησιαστικὴ ὑποδεικνύουσα τὸ ὑπέριστον ἡμῶν ἀπέναντί του καθήκον; . Προσφέροντες εἰς αὐτὸν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐπιτελοῦντες τὸ πᾶν ὅπως ἐλευσώμεν, κατὰ δύναμιν, πρὸς αὐτὸν ψυχὰς δὲν συντελούμεν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς διψῆς αὐτοῦ; Μακάριοι, ὅσοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου τοῦ Χριστοῦ ἐοράζονται. . Ἐστυρωμένους μου Ἰησοῦ, οὐδέσιν τῶν ἀνομιῶν τὴν δίψαν, τὴν δίψαν τοῦ κέρτους, τὴν δίψαν τοῦ αἵματος, τὴν δίψαν τῆς ἀκολασίας. . Διέγειρον ἐν ἡμῖν τὴν δίψαν, ἣν Σὺ ἐδίψησας. . .

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῆ 4 Φεβρουαρίου ἐ.ε. τὸ χωρίον Σιδώνα καὶ Χωματιανῶν, τῆς Μητροπόλεως Γοθίου καὶ Οἰτύλου, ἀποπελάσσεται τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κατήφασι, ἀποτελεῖν ἰδίαν ἐνορίαν μετ' ἐνοριακῶν Ναῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τοῦ χωρίου Σιδώνας.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 24 Ἰανουαρίου ἐ.ε. ἐκδοθέντος, ἐνεκρίθη ἡ ἐπιδηληθεῖσα ποινή, ἐνὸς ἔτους ἀργία καὶ ἐσόμενος περιορισμὸς ἐν τῇ Μηνῇ Ἀγίου Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸν Ἱερομόναχον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀντινίκης Ἀρτέμιον Σηκολλάρην.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 3 Φεβρουαρίου ἐκδοθέντος, ἐνεκρίθη ἡ ἐπιδηληθεῖσα ποινή τῆς καθιέρσεως ὕψους τοῦ Δευτεροβάθμιου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου Λαρίσης, εἰς τὸν Ἱεραρχικόν Εὐάγγελον Γαλλιρόπουλον.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ ὑποβληθεὶς πίναξ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος, πρὸς συντήρησιν τῶν Γραφείων τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Φωκίδος.

— Παρητήθη τῶν καθηκόντων τοῦ ἱεροκήρυκος, διορισθεὶς Καθηγητῆς, ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Θεσσαλιώτιδος Ἱεροκήρυξ, Ἀρχιμ. Ἰωσήφ Παπαδήμας.

— Το Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Χαλκίδος διὰ τῆς ὑπ'

ἀριθ. 141 ἀποφάσεως αὐτοῦ, κατέδικασε τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου Μαντουδίου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἀθανάσιον Καραγιάννην, εἰς εἴκοσάημερον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ στέρησιν τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων.

— Το Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Κυθήρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπέβαλε τὴν ποινὴν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀργίας μετὰ στέρησεως τῶν ἐφημεριακῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου Βιγράδικα, Μηνῶν Μαρτίνου.

— Ὡς αὐτῶς τὸ ὡς ἔνω Δικαστήριον καταδίκασε τοὺς ἱερεῖς Κοσμάν Λεονταράκη, ἐφημέριον Φρακταίων, καὶ Γεώργ. Κασσιμάτην, ἐφημέριον Μυλοποτάμου, εἰς δίμηνον ἀργίαν καὶ στέρησιν τῶν ἐφημεριακῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

— Το Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Μεσσηνίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 98 ἀποφάσεως αὐτοῦ, κατέδικασε τὸν ἐφημέριον Κωνσταντινῶν τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας Πάτρον Πιπαδόπουλον εἰς τριετὴ ἀργίαν καὶ ἐσόμενον στέρησιν τῶν ἐφημεριακῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων.

— Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν τῶν προηγουμένων ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ ἀγ. Σπυριδωνος, ἐκτὸς τοῦ λοιποῦ ἐκκλησιασματος, παρηκολούθησαν μετὰ κατανοξείας 1200 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Σχολείων Πειραιῶς μετὰ τῶν Καθηγητῶν. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ ἐμίλησε πρὸς τὴν ἐπουδαζομένην νεότητα καὶ παρέσχε πατρικὰς βουθείας, τὴν ἀρετηρίαν τοῦ λόγου λαλῶν ἐκ τοῦ χωρίου τῆς ἀναγνωθείσης περικοπῆς τῶν παρομιῶν, «ὡς σοφὸς εὐφρανεὶ πατέρα, υἱὸς δὲ ἀφρων μυχτηρῖζει μητέρα αὐτοῦ», συνίστησε δ' ἐν τέλει εἰς τοὺς νέους καὶ τὰς νεάνιδας τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τῶν ἀσέμων περιοδικῶν καὶ δημοσιευμάτων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας συνεμίλησε μετὰ τῶν Καθηγητῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας.

— Ἐν τῇ χθρσινῇ συνέλευσιν τῶν πνευματικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, καθιερώθησαν ὀρισμέναι ἐδδηγίαι πρὸς τὸν Πνευματικόν καὶ «Συμβουλευαὶ πρὸς ἐξομολογούμενον», αἵτινες θὰ δημοσιευθῶσι αἰ μὲν πρῶται ἐν τοῖς περιοδικῶς «Ἐκκλησίαι» καὶ «Ἱερὰς Σύνοδος» αἱ δὲ δευτέραι καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἐκδοσιν κατὰ πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ Μακτρ. Ἀρχιεπίσκοπος κατήρτισε καὶ εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Πανος. Ἀρχιμαντρ. τοῦ κ. Προκόπιου Καλλιωνίδου καὶ τῶν Αἰδουμένων τῶν Πρεσβυτέρων Γεωργίου Μακρῆ καὶ Ἀγγέλου Νηπιῶν. Ἡ συνέλευσις συνεζήτησε καὶ γενικώτερα ζητήματα, ἀναφορὰ εἰς τὴν ἡθικὴν καταστάσιν τῆς κοινότητος, περιελαττο δὲ κατ' αὐτὴν καὶ εἰς Σεβ. Μητροπολίται Σάμου καὶ Κερκύρας.

— Ὁ Σαδασμώματος Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Ἰερθεῖς, πλὴν τῆς ἐν τῇ ἔργῳ βρ. σιῶς του, περιώδευσε τὴν ἀξάντα χαιμῶνα εἰκοσὶν ἔξ χωρία τῆς δικαιοδοσίας του δι' ἐπιβλεχρῶς διατακτικῆς ἀπανταχοῦ ἐπικοινωνήσας τὸ πρῶτον, καὶ τακτοποιήσας τὰ κατ' αὐτὸ ἀπὸ διοικητικῆς ἀποφάσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Χαρακτήρ τῆς διψῆς.

- 1.—Δὲν ἦτο ἀπλῶς φυσική.
- 2.—Ἦτο δίψα πρὸ παντός ἠθικῆ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τί ἐδίψα;

- 1.—Διψᾷ τὴν ἐκκλήρωσιν τῶν βυλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ δὴ τὴν τελείωσιν τοῦ ἔργου του. . .
- 2.—Διψᾷ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. . .
- 3.—Διψᾷ τὴν εὐφροσύνην τῶν Κόσμου. . .

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—Πόθεν ἡ δίψα αὕτη;

- 1.—Ἐκ τῶν οὐρικτῶν βασίμων του, ἀποτελεσμάτων τῆς κακίας ὀρισμένων κύκλων. . .
- 2.—Ἐκ τῆς θεωρίας τῆς ἐνοσηνωθείσης εἰς τὰ στήθη τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ—Δὲν εἶναι καὶ πρὸς ἡμᾶς; ἡ λέξις «διψᾷ» τοῦ Ἰησοῦ ἐσχάτη αὐτοῦ ἐκκλήσις ὑποδεικνύουσα τὸ ὑπέριστον ἡμῶν ἀπέναντί του κατῆκον; . Προσφέροντες εἰς αὐτὸν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐπιτελοῦντες τὸ πᾶν ὅπως ἐλύσωμεν, κατὰ δύναμιν, πρὸς αὐτὸν φυγὰς δὲν συντελούμεν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς διψῆς αὐτοῦ; Μακάριοι, ὅσοι εἰς τὴν ἐκκλήρωσιν τοῦ πόθου τοῦ Χριστοῦ ἐοράζονται. . Ἐσταυρωμένε μου Ἰησοῦ, οὐδέσιν τῶν ἀνομιῶν τὴν δίψαν, τὴν δίψαν τοῦ κρότους, τὴν δίψαν τοῦ αἵματος, τὴν δίψαν τῆς ἀκολασίας. . Διέγειρον ἐν ἡμῖν τὴν δίψαν, ἦν Σὺ ἐδίψησας. . .

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 4 Φεβρουαρίου ἐ.ξ. τὸ χωρίον Σμόνα καὶ Χωματιανή, τῆς Μητροπόλεως Γουθίου καὶ Οἰτύλου, ἀποσπώμενα τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κατήρασι, ἀποτελοῦν ἰδίαν ἐνορίαν με ἐνοριακὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τοῦ χωρίου Σμόνας.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 24 Ἰανουαρίου ἐν. ξ. ἐκδοθέντος, ἐνεκρίθη ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ, ἐνὸς ἔτους ἀργία καὶ ἐσθραφικὸς περιορισμὸς ἐν τῇ Μονῇ Ἁγίου Ἀθανασίου Κιλαβρότων, εἰς τὸν Ἱερομόναχον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀντινίσσης Ἀρσένιον Σικελάρην.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 3 Φεβρουαρίου ἐκδοθέντος, ἐνεκρίθη ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ὡς τοῦ δευτεροβάθμιου Ἐκκλησι. Δικαστηρίου Λαρίσης, εἰς τὸν ἱεροδίακονον Εὐάγγελον Γαλλιρόπουλον.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ ὑποβληθεὶς πίναξ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος, πρὸς συντήρησιν τῶν Γραφείων τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Φωκίδος.

— Παρητήθη τῶν καθηκόντων τοῦ ἱεροκήρυκος, διορισθεὶς Καθηγητῆς, ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Θεσσαλιώτιδος ἱεροκήρυξ, Ἀρχιμ. Ἰωσήφ Παπαδήμας.

— Το Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Χαλκίδος διὰ τῆς ὑπ'

ἀριθ. 141 ἀποφάσεως αὐτοῦ, κατέδικασε τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου Μαντουδίου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἀθανάσιον Καραγιάννην, εἰς εἰκοσαήμερον ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ στέρησιν τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων.

— Το Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Κυθήρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπέβαλε τὴν ποινὴν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀργίας μετὰ στέρησεως τῶν ἐφημεριακῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου Βιγράδικα, Μηνῶν Μαρέντην.

— Ὡς οὕτως τὸ ὡς ἔνω Δικαστήριον κατέδικασε τοὺς ἱερεῖς Κοσμάν Λεονταράκην, ἐφημέριον Φραταίων, καὶ Γεώργ. Κασσιμάτην, ἐφημέριον Μολοποτάμου, εἰς δίμηνον ἀργίαν καὶ στέρησιν τῶν ἐφημεριακῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

— Το Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Μεσσηνίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 98 ἀποφάσεως αὐτοῦ, κατέδικασε τὸν ἐφημέριον Κωνσταντίνων τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας Πέτρον Πιπαζόπουλον εἰς τριετὴ ἀργίαν καὶ ἐσθραφικὸν στέρησιν τῶν ἐφημερικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων.

— Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν τῶν προηγουμένων ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ ἱερῷ Ναφ τοῦ ἀγ. Σπυριδωνος, ἐκτὸς τοῦ λοιποῦ ἐκκλησιασματος, παρηκολούθησαν μετὰ κατανύξεως 1200 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Σχολείων Πειραιῶς μετὰ τῶν Καθηγητῶν Ὁ Μακ. Ἁρχιεπίσκοπος κατὰ τὴν ὄραν τοῦ Κοινωνικοῦ ὠμίλησε πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα καὶ παρέσχε πατρικὰς νοουθεσίας, τὴν ἀφειρητὴν τοῦ λόγου λατῶν ἐκ τοῦ χωρίου τῆς ἀναγνωθείσης περικοπῆς τῶν παροιμιῶν, «εἰς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, εἰς δὲ ἄφρων μικτηρίζει μητέρα αὐτοῦ», συνέστησε δ' ἐν τέλει εἰς τοὺς νέους καὶ τὰς νεάνιδας τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τῶν ἀσέμνων περιοδικῶν καὶ δημοσιευμάτων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας συνωμίλησε μετὰ τῶν Καθηγητῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας.

— Ἐν τῇ χθονίῃ συνάλευσι τῶν πνευματικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, καθιερωθῆσαν ὡρισμένα ἐσθραφικὰ πρὸς τὸν Πνευματικόν» καὶ «Συμβουλαὶ πρὸς ἐξομολογούμενον», αἵτινες θὰ δημοσιευθῶσι αἰ μὲν πρῶται ἐν τοῖς προεδικαστοῖς «Ἐκκλησιαῶν» καὶ «Ἱερῶν Σύνοδων» αἱ δὲ δευτέραι καὶ εἰς ἰδιαίτερον ἔκδοσιν κατὰ πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ Μακρ. Ἀρχιεπίσκοπος καθήρτισε καὶ εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Πανος. Ἀρχιμαντῆρος κ. Προκοπίου Καλλιωνίδου καὶ τῶν Αἰδουμένων τῶν Πρεσβυτέρων Γεωργίου Μακρῆ καὶ Ἀγγέλου Νηπιώτη Ἡ συνάλευσις συνεζήτησε καὶ γενικώτερα ζητήματα, ἀναγκάσιμα εἰς τὴν ἠθικὴν καταστάσιν τῆς κοινότητος, πρὸς τὴν κατ' αὐτὴν καὶ αἱ Σεβ. Μητροπολίται Σώου καὶ Κερκύρας.

— Ὁ Στάσμιώτατος Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Ἰερθεῖς, πλὴν τῆς ἐν τῇ ἔρα βρωσίως του, περιώδευσεν τὸν λήξαντα χειμῶνα εἰκοσιν ἑξ χωρίων τῆς δικαιοδοσίας του δι' ἐπιβληθεῖς διδασκαλίας ἀποναχοῦ ἐποικοδομήσεως τὸ ποιόντων, καὶ τακτοποιήσεως τὰ κατ' αὐτὸ ἀπὸ διοικητικῆς ἐπιφύσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Γενέσης, τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἐπελήφθη τῆς ἐξέτασης τοῦ πατριαρχικοῦ ζητήματος. Ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἠρώτησεν νὰ περικοπῇ εἰς τὴν συζήτησιν δι' ἡμετέρας, ὅτι ἡ Κοινωνία εἶναι ἀναρκοδία νὰ ἀντιβῇ εἰς ζήτημα καθαρῶς ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπίστευσε, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐνδιαφερομένη διὰ τὰ εὐσεβῆ καὶ Οἰκ. Πατριαρχεῖου δὲν ἀναμιγνύσεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας, τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λαζάνης κατέστη διεθνές, διὸ καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, δικαιοσύνης, νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν εὐσεβῆ καὶ τῶν συνθηκῶν. Τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος εἰσηγητοῦ κ. Ἰσχυί, τὸ Συμβούλιον ἀπεδέχθη νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸ δικαστήριον τῆς Χάγης σχετικῶν ἰσχυρίσων, ὅπως εἰσηγήσει τῆς ἑλλης. ἀντιπροσωπείας διατυπώσῃ ὡς ἑξῆς: «Εἶναι στηρικτικὴ αἱ Τουρκικαὶ δικαιολογίαι (1ον) ὅτι τὸ Πατριαρχικὸν εἶναι ζήτημα ἐσωτερικόν, καὶ 2ον) ὅτι εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ συνεπῶς ἡ Κοινωνία ἀναρμοδίκα νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλύσεως τούτου».

—Μεγίστη μερὶς τοῦ γαλλικοῦ τύπου ἐσχολήσατο μετὰ θριμύνητος τὸ βάνουσον κατὰ τοῦ Οἰκ. Πατριαρχεῖου τουρκικὸν πραξικόπημα. Μεταξὺ τῶν ἐξεργασθέντων κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀτοκήματος γαλλικῶν ρυθμῶν καταλόγουται καὶ ἀφημερίδες δυσμενῶς ἢ ἀδιαφόρως μὲν πρὸς τὸν διασθεσίαν ἀπέναντι τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων, ὡς ἡ «Ἠθικὴ», ὁ «Γαλάτης», ἡ «Ἑλληνικὴ Ἀσπίς», κ. ἄ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας, ἀνεκονέθη τῷ Πατριαρχεῖῳ ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διαριστὸς διατριβῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Διαφορῶν. Τὸ Πατριαρχεῖον ἀποστῆναι διαμαρτυρήθη διὰ τὴν «ἀπροσδόκητον κυβερνητικὴν εὐδοκίαν», ἠρώτησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ θίγῃ τὰ κανονικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησιαστικῶν καθηκῶν καὶ ἐτάσσον, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὸ ζήτημα τῶν ἀποδοθέντων ἠμετέρας ἡλικίας καὶ οὐδεμίαν παρουσιάζει ἀνάγκην ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ἐξέτασεως. Ἡ Κυβέρνησις, ἐν τούτοις, κατὰ τὰς ἀσθενεῖς πληροφορίες, θὰ ἐμπούνη κατὰ πάντα πιθανότητα τὸν καθαρῶς καθορίζον τὰς σχέσεις Πατριαρχεῖου καὶ ἀποδοθέντων ἐκ νεοῦμα ἐνείκτων διὰ τοὺς τελουμένους, ὅπως θὰ ἐφαρμολῆ εἰς ἄραρος τοῦ Πατριαρχεῖου τὸ πηγάριον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Μεσοῦτος τοῦ παρελθόντος Μηνεῖου συνεβλήθη εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος ὑπὸ τῆς προεδρείου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου πρῶτον ἀπέσπασεν τὸν ἐπίσκοπον. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κηρύσσων τὴν ἐλευσίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνήγγειλε τὰ κατὰ τὴν ἐλευσίαν

ἀπέλασιν τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου καὶ τὰς ἐκ μέρους τῆς Ἑκκλησίας Κύπρου γενομένας συναφεῖς ἐνεργείας καὶ εἰσηγήθη τὴν πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν ὑποβολὴν σχετικῶς ὑπομνήματος. Προέστησαν ἀκολούθως τὴν σύγκλησιν συνεδρίου ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Ἀυτοκεφάλων Ἑκκλησιῶν διὰ τὴν σύσκεψιν ἐπὶ ἐπιγόνῳι ζητημάτων καὶ τὸν καθαρῶν τοῦ προγράμματος τῆς Οἴκ. Συνόδου, ἧς, καθ' ἃ ἀναγράφει ἡ «Ἐλευθερία», ἐχαρμηκίτηται ὡς ματαιωθεῖσαν τὴν σύγκλησιν ἐν τῷ ἐκτελεστικῷ ἀνεκονέτω τὴν ἐνταῦθεν ἐκκλησίαν περὶ ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων καὶ τὴν ἀνάγκην προσθήκης θεολογικῶν τάξεων εἰς τὸ Παγκύπριον Ἱεροδιδασκαλεῖον. Ἐκ μέρους τῶν ἐκτ. Συνοδικῶν ἀντιφωνήσας ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου ἐξέφρασε τὴν θλίψιν αὐτῶν «διὰ τὴν πρὸς τὸν προκαθημενον τοῦ Οἴκ. Θρόνου σκαιὰν συμπεριφορὰν τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως» καὶ ἐπεδοκίμασε τὰς γενομένας σχετικὰς ἐνεργείας ὡς καὶ τὴν προταθεῖσιν ὑποβολὴν ὑπομνήματος πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν. Τὴν σκέψιν περὶ ἐράνων ὑπὲρ τῶν Ἑθν. Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων ἐχαρμηκίτησεν ὡς ἐπιτέλειαν καθήκοντος ἐκ μέρους τῆς Κύπρου» καὶ ἐθαύρησεν εὐτύχημα τὴν ἐνδεχομένην ἐν Κύπρῳ λαειτουργίαν Θεολογικῆς Ἀκαδημίας. Μεθ' ὃ κατηρτίσθη τὸ πινάκιον τῶν συνοδικῶν ἐργασιῶν.

—Ἐν τῇ δευτέρῃ συνεδρίᾳ αὐτῆς ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε 1) τὴν πρὸς τὴν Κ. Τ. Ε. ὑποβολὴν ὑπομνήματος σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπέλασιν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου, καὶ 2) τὴν πρὸς τὸ Οἶκου. Πατριαρχεῖον εἰσηγήσιν, ὅπως συγκληθῇ συνέδριον ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἑκκλησιῶν πρὸς λύσιν τῶν ἐπιγόντων ἐκκλησι. ζητημάτων πρὸς καθαρῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς μελλούσης Οἴκ. Συνόδου ἐλαβε γνώσιν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Οἴκ. Πατριαρχεῖου, ὅπως ἡ Ἑκκλησία Κύπρου ἀντιπροσωπευθῇ ὑπὸ τῶν τῆς Ἑκκλησίας Κ)πόλεως ἀντιπροσώπων ἐν τῷ παγκρητιστικῶν συνεδρίῳ περὶ Βίου καὶ Ἔργου, ἀπεδέχθη τὴν περὶ μνημοσύνης τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀυτοκεφάλων Ἑκκλησιῶν εἰσηγήσιν τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖου καὶ λαύσει γνώσιν ἐγγράφων τῆς Ρωστικῆς Ἑκκλησίας διαμαρτυρητικῆς κατὰ τοῦ ἀυτοκεφάλου τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας ἐνεφυλόγη νὰ ἐκφράσῃ γνώμην μετὰ τὴν πλήρη διελεύσασιν τῆς καταστάσεως.

—Ἐν τῇ 3ῃ συνεδρίᾳ, ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τὴν ἐξέτασιν ζητημάτων ἀγορεύσας τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγ. Πανταλαήμονος ἤκουσε τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις ἀπέπτυξε τὰς περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἱεροδιδασκαλεῖου ἀπίθεις τοῦ κατωτέρου εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ μεταρρυθμίσις τούτου εἰς Θεολογ. Σχολὴν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἀπέλυσε συνοδικὴν ἐγκλήσιον καθορίζουσαν τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑθνικῶν Οἰκοτροφείων καὶ Ὀρφανοτροφείων ἐράνου,

ὄν χαρακτηρίζει ὡς καθήκον τοῦ ἐν Κόπεφ Ἑλληγισμού.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις τοῦ καθημερινοῦ τύπου, ἡ ἀποκηρυξασα τὸν Πατριάρχην Τύχωνα ῥωσικὴ Σύνοδος ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Οἶκον. Πατριάρχην ἐπικαλουμένη τὴν παρ' αὐτοῦ ἀναγνώρισιν καὶ εὐλογίαν.

—Καθ' ἡ πληροφορεῖται ὁ «Ἐθ. Κήρυξ» τῆς Ν. Ὑόρκης, ἡ σοβιετικὴ «Ζῶσα Ἐκκλησία», σταρεθθεῖσα τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν συντήρησίν τῆς χρηματικῶν πόρων καὶ μηδεμιᾶς προσοχῆς ἀξιωθεῖσα ἀπὸ μέρους τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ ὀρθοδόξων, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπὸ μὴνός ἐκλιπούσα ὀριστικῶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν «Ἐπόμνημα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Τσέρνοβιτς Πανεπιστημίου περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας εἰς Πατριαρχεῖον». Ἐξ αὐτοῦ πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Θεολογικὴ αὕτη Σχολή, ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς τῇ 16 Δεκ. 1924 ἀπερήνατο γνώμη «περὶ ἀνακηρύξεως τοῦ Πριμάτου τῆς Ρουμανίας εἰς τῆσιν Πατριαρχεῖον τῆς αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας», τὰ ἐπιχειρήματα δ' αὐτῆς καὶ τοὺς συλλογισμοὺς τοὺς ὑπὲρ τούτου συνηγοροῦντας ἐξέθετο ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ, ὅπερ καὶ ὑπέβαλε πρὸς τὸν Πριμάτον μετὰ τῆς παρακλήσεως «ὅπως ἡ Α. Σ. προτείνει τῇ Ἱ. Συνόδῳ καὶ τῇ Κυβερνήσει τῆς χώρας, ἵνα ἐν τῇ μελλούσῃ ἐκκλησιαστικῇ νομοθεσίᾳ ἀναγνωρισθῆ τῷ Μητροπολίτῳ Πριμάτῳ τῆς αὐτοκεφάλου ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ὁ τίτλος τοῦ Πατριάρχου, ὅστις ἀρμύζει εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, τὴν διδασκαλίαν τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας».

—Ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχεῖου, ὡς λόγοι αὐτῆς ἀναφέρονται ἡ ὠριμότης καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ Ρουμ. λαοῦ, αἵτινες ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὸν μεγάλα καθήκοντα καὶ εὐθύναι διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς καὶ ἡ αὔξησις κατὰ ἀριθμὸν καὶ κατὰ πληθυσμὸν ὀρθόδοξον τῶν ἐπαρχιῶν τῆς χώρας, αἵτινες ἀπὸ 8 (προπολεμικῶς) ηὐξήθησαν εἰς 18 μετὰ πέντε μητροπόλεων, ἀριθμοῦσάν ἐν συνόλῳ 14 ἑκατομμύρια ρουμ. πληθυσμοῦ. «Διὰ τῆς αὔξεσις ταύτης—λέγεται ἐν τῷ πρακτικῷ—ἡ σημερινὴ Ρουμανία ἀπέδη ὀρθόδοξος δύναμις πρῶτης τάξεως ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἀνατολῇ ὑπερῶσα κατὰ πολὺ τὴν Γιουγκοσλαβίαν. ἦτις ὅμως ἀπὸ πολλοῦ ἔχει τὸ Πατριαρχεῖον τῆς . . . καὶ σημαίνουσα, διὰ τὴν παγκόσμιον ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, θεμέλιον καὶ ἰσχυρὸν βασίον ὑποστηρίξεως, ὅπως ἀτυχῶς καὶ πρὸς ἀπαρηγόρητον βλάβην τοῦ Ρουμ. λαοῦ καὶ τῆς Ρουμ. Ἐκκλησίας, δὲν σημαίνουσι τίποτε ὡς ἀριθμὸς καὶ κοινωνικῆ ἰθέσις πολλὰ ἐκ

τῶν παλαιῶν, κανονικῶν καὶ λαμπρῶν ἱστορικῶν Πατριαρχείων τῆς παγκοσμίου ὀρθοδοξίας».

Πρὸς τῇ σημερινῇ ὅμως ἐκκλησιαστικῇ σημασίᾳ τοῦ Ρουμ. λαοῦ, ἣτις παραβάλλεται πρὸς τὴν ἐκκλησ. σημασίαν τῆς Ῥωσσίας πρὸ τοῦ Τσάρου Πέτρου τοῦ Μεγάλου, τὴν δημιουργήσαν τὸ Ρωσ. Πατριαρχεῖον, τὸ πρακτικὸν ἀναφέρει ἐπ' ἴσης, ὡς λόγον τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχεῖου καὶ τὴν σημασίαν τῆς Ρουμ. Ἐκκλησίας κατὰ τὸ παραπάνω, ἐν ᾧ φέρεται δράσασα σπουδαίως εἰς λόγον φιλανθρωπίας καὶ περιθαλίψεως ἐν τῇ ὑποστηρίξει τῆς ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν διατελούσης χριστ. Ἀνατολῆς ἐστὶ χρηματικῶν ρουμανικῶν μέσων, διὰ τῆς περιηγορίας ὡς καὶ διὰ τῆς ὑπεραπίσεως τῆς Ὀρθοδ. πίστεως ἐν Ἀνατολῇ κατὰ τῶν Διαμαρτυρομένων ἐν ταῖς συνόδοις τῆς Δουτσέβις καὶ τοῦ Ἰαίου καὶ διὰ τοῦ συγγράμμακος τοῦ Ρουμάνου μητροπολίτου Πέτρου Μοβίλα . . . ἐπιδοκιμασθέντες καὶ χρησιμοποιοθέντες, μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν Πατριαρχῶν, ὑπ' ὄλων τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν». «Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λόγων ταύτων βεβαίως—συμπεραίνεται ἐν τῷ πρακτικῷ—ἦτο φυσικὸν νὰ ἀναγνωρισθῆ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ρουμ. Κράτους εἶχεν οὐ μόνον τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὸ καθήκον νὰ δημιουργήσῃ δι' ἐαυτὴν ἐν τῇ σημερινῇ αὐτῆς καταστάσει Πατριαρχεῖον Ρουμανικόν, ὅπερ ἱδρῆσιν σήμερον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος».

—Τὴν περὶ ἱδρύσεως τοῦ Ρουμαν. Πατριαρχεῖου ὑπέσκειν αὐτῆς ἡ Ἱ. Σύνοδος διεδίδυσε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν «ὅπως ἐπιχύσῃ αὐτῇ νομικῶς, ἐπικυρώσῃ δὲ κατόπιν καὶ ὁ βαισιλῆς, ἀπεφασίσθῃ δὲ ἐν' ἀνακαινωθῇ καὶ πρὸς πάσας τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου τῆς Ἀνατολῆς, αἵτινες θὰ ἀπεύσωσιν ἐν χάριτι διὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ καὶ σημασίᾳ αὔξησιν ταύτην τῆς Ρουμανικῆς ἀδελφῆς αὐτῶν, νὰ διαβιβάσωσι μετ' ἀγάπης τὸν ἀδελφικὸν αὐτῶν ἀποκαμὸν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν». Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρακτικοῦ ὁ ὡς Πατριάρχης τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἀναγνωρισθεὶς Πριμάτος τῆς Ρουμανίας Σιδ. κ. Λέβων εἶπεν ὅτι ἡ προσγενομένη αὐτῷ τιμὴ δὲν ἀπευθύνεται πρὸς τὸ πρόσκαρον ἄτομον αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ρουμανικὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀπὸ τὸν δὲ σημείον τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου γεγονότος ἐκφράζω τὴν ἐπιθυμίαν μου—εἰπεῖν ἡ Α. Μ.—ὅπως ἴω πραγματοποιήσεως τοὺς ἐξῆς πόθους ὀλοκλήρου τῆς Ὀρθοδοξίας τῆς Μεγάλῃς Ρουμανίας.

1) Τὴν ἱερατικὴν πολυαριθμῶν ὑπερφορῶν διὰ τοῦδε ἰένους εἵτινες προτίθενται νὰ μεταδώσιν εἰς τὰ μεγάλα πνευματικὰ κέντρα τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς νὰ σπουδάσωσι τὴν Θεολογικὴν ἐπιστήμην, ἐκ τῶν ὁποίων κατόπιν θὰ στρατολογήθῃ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ρουμανικοῦ Πατριαρχεῖου. 2) Τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου, οὕτως ὥστε ν' ἀποτελέσῃ αὕτη κέντρον ὀρθοδόξου Θεολογικῆς μορφώσεως.

Πρός τὴν σκοπὴν τούτων προταίω τὴν ἵδρυσιν δύο ἐπι-
 ἐρωῶν διὰ τὴν Σλαβικὴν Θεολογικὴν διδασκαλίαν καὶ διὰ
 τὴν ἑλληνικὴν Θεολογικὴν φιλολογίαν. 3) Τὴν παρὰ τὸ ρου-
 μαϊκῶν Παιδαγωγικῶν ἵδρυσιν μουσικῆς ἀνατολικῆς ἐκκλη-
 σιαστικῆς ἀκαδημίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ εἶναι δυνατόν νὰ
 καλλιεργηθῇ καὶ νὰ διδαχθῇ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μουσικῆς.
 4) Τὴν ἀνάγκησιν μεγαλοποικίαν καθολικοῦ ναοῦ τῆς
 Ῥουμανικῆς φυλῆς, ὅστις ν' ἀποδῇ θησαυρὸς τῆς καλλι-
 τεχνίας τῆς Βύρωναϊκῆς Ἀνατολῆς».

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μεταξὺ Βατικανῶν καὶ Παρισίων συνήθη ἐκλογεῖται
 «μεταξὺ τῶν ἄλλων τοῦ ὁποίου ἀποφύεται, ὅτι οὐδὲν
 μέγος τοῦ πολωνικοῦ κράτους θύεται νὰ υπέγρηται εἰς
 ξένην ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν, ἐξαρουμένης τῆς ἐλευ-
 θέρειας πάλαιος τοῦ Dantzig, ἡ χειροτονία δὲ τῶν ἐπισκό-
 πων ἀνήκει ἀπολύτως εἰς τὸ Βατικανὸν ὑπογενομένου νὰ
 συνενοηθῇ πρὸς τοῦτο ἐκείσοτε μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς
 Δημοκρατίας.

—Ἰδιαζόντως ὀγκῶδες ὑπῆρξε τὸ συλλαλητήριον τοῦ
 Ενθους, εἰς τὸ ὁποῖον πλέον τῶν 10000 παπικῶν ὑπὸ
 τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως καὶ παρουσία τῶν
 βουλευτῶν καὶ γεροσυσιαστῶν τοῦ καθολικοῦ κόμματος τῆς
 περιφερείας διεδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν διὰ τὴν
 ἐναντι τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν κέντρον στάσιν τῆς Κυβερ-
 νήσεως.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ῥώμης ὁ Πάπας εἰς λόγον ἐμφω-
 νηθέντα κατὰ τὴν συνεσίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βατι-
 κανοῦ κατέκρινεν ἐντόμως τὴν ἀπόρριψιν τῆς Γαλλικῆς Κυ-
 βερνήσεως περὶ καταργήσεως τῆς παρὰ τῷ Βατικανῷ Προ-
 σδοσίας καὶ ἐτόνισεν, ὅτι τὸ Βατικανὸν ἐξεδιήρησε πάντοτε
 εὐλαχρῶς καὶ εἶναι τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καθήκοντα
 αὐτοῦ καὶ ἐμερίμνης πάντοτε ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως εὐλαχρῶν
 πρὸς αὐτὴν σχέσεων. Ἐμφέρων ἐν τέλει τὴν λύσιν αὐτοῦ
 διὰ τὰ ἐσχάτως γινόμενα ἔκκαμε λόγον περὶ τοῦ νέου ζή-
 λου, ὅστις ἤρξατο ἐκδηλούμενος πρὸς τοὺς καθολικοὺς τῆς
 Γαλλίας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὑψιτέρων συμφερόντων τοῦ
 καθολικοῦ.

—Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἡμερησίου τύπου συνέδη-
 σαν ἐν Μασσαλίᾳ μεγάλης σοβαρότητος αἰματηρᾷ συγκρού-
 σει μεταξὺ καθολικῶν καὶ κομμουνιστῶν. Οἱ παῖδες εἶχον
 συνέλθει κατὰ μάζας ἐν τῇ αἰθρῇ τοῦ μεγάλου θεάτρου
 πρὸς σύγκρισιν περὶ τῆς ἀμύνης κατὰ τῆς ἀντικομμουνιστικῆς πολι-
 τικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ κομμουνισταὶ, προδιατεθειμένοι
 νὰ διαλύσωσι βίαιως τὴν συνέλευσιν καὶ ἐμποδισθέντες δις
 ὑπὸ μεγάλου κινήσους ἀστυνομικῶν νὰ εἰσέλθωσιν, ἀπειθή-
 σαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου ἐναντίον τῶν συνηγμένων
 καθολικῶν διὰ διαφόρων φωνικῶν ὀργάνων. Τῇ ἐπιμέλει
 ὑνάμειος ἱππικοῦ διελέθησαν φονευθέντων δύο καὶ τραυ-
 ματιωθέντων διακοσίων.

—Κατὰ τινὰ τελευταίαν στατιστικὴν οἱ ἀποτελοῦντες
 τὰ ἐν Γερμανίᾳ θρησκευτικὰ τάγματα τῶν μὲν ἀνδρῶν πε-
 ριλαμβάνουσι 2892 ἱερεῖς, 1083 δοκίμους ἱερεῖς, 4722
 λαϊκοὺς, 1003 δοκίμους μοναχοὺς εἰς 486 ἱερόματα, τῶν
 δὲ γυναικῶν περιλαμβάνουσι 67222 μοναχὰς καὶ 7128
 δοκίμους ἐνταπεινούμενας εἰς 6316 ἱερόματα.

—Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἀπεθόνησε ἐγκυκλίον
 πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης ἐξ ἀφορμῆς
 τοῦ προκληθέντος θερμποῦ ὡς πρὸς τὰς κυβερνητικὰς δια-
 θέσεις ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος τῶν χωρῶν τούτων.
 Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ταύτῃ ἐπαίθη ὅτι ἡ Γαλλ. κυβέρνησις
 μικρὴν τοῦ νὰ θέλῃ νὰ θέλῃ τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας τοῦ
 ναυτίου μάλιστα ἐπιθυμᾷ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτάς. «Ἡ δημο-
 κρατικὴ κυβέρνησις», λέγει ἐπὶ λέξει τὸ ἔγγραφο, «ἐὰν
 ὀφείλῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν οὐδετερότητα τοῦ Κράτους, εἶναι
 ἐπίσης καὶ ὁ ἐνδεδειγμένος προστάτης τῶν δικαιωμάτων
 τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως».

—Διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης 8βρίου
 1928 ἀναδιοργανώθηκε τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς
 Ἰταλίας ἐπαγγέλθον, ὡς γνωστὸν εἰς τὸ πρόγραμμα τὰ θρη-
 σκευτικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθη πρωτεύουσα θέσις. Ἴδου αἱ
 σχετικαὶ χαρακτηριστικαὶ ἐκφράσεις τοῦ Διατάγματος:
 «Ὡς βῆσις καὶ κορυφὴ τῆς προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως
 εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας, τίθεται ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία
 κατὰ τὸν παραδεδομένον ὑπὸ τῆς καθολικῆς παραδόσεως
 τύπον» (ἄρθρον 3). Κατὰ βαθμίδας διδασκονται τὰ ἐξῆς
 θρησκευτικὰ μαθήματα συμφώνως πρὸς τὸ Διατάγμα τούτο·
 α') εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν βαθμίδα, αἱ ἀπλοστάται
 προσευχαί, β') εἰς τὴν κατωτέραν βαθμίδα, αἱ προσευχαί
 καὶ αἱ βασικαὶ γνώσεις τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας· βρα-
 χέα καὶ σαφῆ ἀποφθέγματα καὶ διηγήσεις εὐαγγελιοῦ ἐκ
 τῶν Γραφῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Εὐαγγελίων διηγήσεις Ἱερᾶς
 Ἱστορίας ἢ ἐρημεία τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς καὶ γ')
 εἰς τὴν ἀνωτέραν βαθμίδα, μαθήματα τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ
 καθολικοῦ δόγματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Δεκαλόγου καὶ τῶν
 εὐαγγελικῶν παραβολῶν τὰ ἀξιώματα τῆς θρησκευτικῆς
 ζωῆς καὶ τῆς λατρείας τὰ μυστήρια καὶ αἱ τελεφαὶ κατὰ
 τὴν καθολικὴν πίστιν καὶ πρᾶξιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καταρτίθη ἰσχάτως ἡ ἀπαγόρευσις ἀρχαίου καπνίου ἀνα-
 γομίου εἰς τὸ 45 π. Χ. καὶ ἀπαγορεύθη ἐν τῷ Βρετανι-
 κῷ Μουσείῳ. Ἐν αὐτῷ περιέχεται ἱκανολὴ τοῦ αὐτο-
 κράτους Κλαυδίου πρὸς τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἀπαγορεύουσα
 εἰς τοὺς Ἰουδαίους τῆς Ἀλεξ. νδουκίας νὰ καλῶσι πλησίον
 τῶν ἄλλων Ἰουδαίους ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Συρίας,
 ὡς ἡ δικηγόρῃ ἐπέμπεσε αὐτῷ σοβαρὰς ὑπονοίας. Κατὰ τὴν
 ἀρχαιολόγον κ. Ροῦναχ, ἡ φέσις τοῦ Κλαυδίου ὀφείλετο
 εἰς τὴν μασιακὴν κίησιν καὶ μάλιστα τῇ κατὰ τὰς ἀρχαί-
 αὐτῆς, ἥτις προηγγελλε τὸ τέλος τοῦ κοσμοῦ καὶ τὴν ἐπι-

κράτην τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Τὴν κίνησιν ταύτην ὁ ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ ἐχαρακτήριζεν ὡς «λειάν, ὁ ὁποῖος ἀπειλεῖ νὰ ἐξαπλωθῆ εἰς ὀλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος».

— Ἐκ τῆς διανεμηθείσης ἐκθέσεως δράσεως τοῦ Φοιτητικοῦ Τμήματος τῆς Χ.Α.Ν. Ἀθηνῶν, συνάγουμεν πολλὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς μεταξὺ τῶν φοιτητῶν σοβαρῶς ἀρξομένης χριστιανικῆς κινήσεως, καὶ διὰ τὴν σταθερὰν δημιουργίαν πνευματικωτέρως παρὰ τῆ φοιτῶν νεολαίᾳ ζωῆς.

— Κατὰ τὴν ἐκ Λονδίνου πληροφορίαν, ὁ αἰθ. Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἀπέλυσε ἐγκύβλιον προερέπουσαν τοὺς πιστοὺς εἰς προσευχὴν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑβρώπου. Ἐιδικτέρως ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐγκυβλίῳ ταύτῃ ἡ ῥωσικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, το ὁποῖον διέρχεται περίοδον δοκιμασιῶν.

— Το Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιῶν ἀπαυτῶν εἰς τὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τηλεγράφημα, δι' ὃ ἐγνωστοποιεῖτο εἰς αὐτὰς ἡ νέα περιπέτεια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀνακοινῶν, ὅτι προσέβη ἄμεσως εἰς τὰς προσηκούσας ἐνεργείας παρὰ τῇ Ἀμερικανικῇ Κυβερνήσει μετὰ τῆς θερμῆς συστάσεως ἀπίως ἀσκήσῃ πᾶσαν τὴν ἐπιρροὴν ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν δικαίων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐκκλησιῶν ἐν ταῖς χώραις, αἵτινες καθηγάσθησαν ὑπὸ τῶν ἀναμνήσεων τῆς ἱερᾶς Ἱστορίας. Συγχρόνως παρέχεται ἡ ὑπόσχεσις, ὅτι προσπάθειαι ἀδιαλείπτως θα καταβάλλωνται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες τόσον αὐσταθῶς ἐπὶ αἰῶνας ἐτήρησαν τὰς οὐσιώδεις ἀρχὰς τῆς κοινῆς εὐαγγελικῆς πίστεως.

— Ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς περιθάλψεως ἐγγὺς Ἀνατολῆς» (Near East Relief) μεταφέρθησαν 15644 ὄρφανὰ ἐκ Τουρκίας εἰς Ἑλλάδα κατὰ Νοέμβριον καὶ Δέτριον 1922, προσληφθέντων δ' ἐξ Ἑλλάδος ἐτέρων 2327, προσφυγοπαίδων καὶ μῆ, ὁ ἀριθμὸς τῶν τυγχόντων περιθάλψεως ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν ὄρφανοτροφείοις τῆς ἐν λόγῳ ὀργανώσεως συναπεσώθη εἰς 17971. Ἐκ τῶν ὄρφανῶν τούτων, 115 υἱοθετήθησαν νομίμως παρ' ἀτέκνων οἰκογενειῶν, 644 ἐτοποθετήθησαν διὰ συμβολαίων παρ' οἰκογενείαις ἐν Ἑλλάδι, 2726 ἐπεδόθησαν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἄλλα ἀναξαρτήτα ἐπαγγέλματα ἐν Ἑλλάδι διὰ τῶν φροντίδων τῆς ὀργανώσεως, 7894 ἀπεδόθησαν εἰς ἀνευρεθέντας γονεῖς ἢ συγγενεῖς τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ, 140 ἐτοποθετήθησαν παρὰ γεωργοῖς ἐν Γαλλίᾳ, μέσῳ φιλανθρωπικῶν ἐκεῖ ἱδρυμάτων, 436 ἐνυμφεύθησαν ἢ ἄλλως πως ἀποκαταστάθησαν, 35 εὐρίσκονται εἰς διέφορα Κυβερνητικὰ Ἀσυλα καὶ 321 ἀπέθανον. Σήμερον περιθάλπονται ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως ταύτης 901 ἄρρενα ὄρφανὰ ἐν τῷ Ὁρφανοτροφίῳ τοῦ «Ζακπείου», 310 θήλας ἐν τῷ προσωρινῷ ὄρφανοτροφίῳ τῶν Π. Ἀνακτόρων, 2352 ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν τῷ τῆς Σύρου,

1458 ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν τῷ τῆς Κορίνθου, 635 ἄρρενα ἐν τῷ τῆς Σκάλας Ὡλεποῦ καὶ 1792 ἐν τῷ τῆς Καβάλλας, ἧτοι ἐν συνόλῳ 7451, ὧν 4916 ἄρρενα καὶ 2535 θήλας. Ἐκ τούτων 4353 εἰσιν Ἑλληνοπαῖδες καὶ 3098 Ἀρμενέπαῖδες.

— Στατιστικὴ ἀναδημοσιευομένη ὑπὸ τῆς «Θρησκευτικῆς Ἑβδομάδος» παρέχει τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα περὶ τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἠθικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας. α.) Εἰς τὰ 4 φρενολογικὰ ἀσυλα τοῦ Βερολίνου ἐνοσηλεύθησαν φρενοπαθεῖς ἐξ ἀλκολιτισμοῦ 216 τῷ 1917, 227 τῷ 1918, 406 τῷ 1919, 334 τῷ 1920 καὶ 505 τῷ 1921. Εἰς τινὰς πόλεις ἢ αὐτῆσι τῶν τοσούτων ἀριθμῶν ἀποβαίνει περισσότερον καταληρητικὴ ὡς π. χ. ἐν Νυρεμβέργῃ ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1921 ἀπετραπλασιάσθη δ'.) Ἐν Πρωσσίᾳ τῷ μῆν 1921 ἐγενήθησαν 60.701 νόθα τέκνα, τῷ δὲ 1922 55.471. Ἐν Βαυαρίᾳ αἱ τοιαῦται γεννήσεις ἀνῆλθον εἰς 5.300 τῷ 1921 καὶ εἰς 5.003 τῷ 1922. γ.) Ἐν Ράιχ τὰ διαλύγια ἀνῆλθον τῷ μῆν 1921 εἰς 39.216, τῷ δὲ 1922 εἰς 36.542. δ.) Τῷ 1921 ἐσημειώθησαν 12.716 αὐτακτονίαι καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν τῷ δὲ 1922 ἠξήθησαν εἰς 13.402, καὶ ε.) Εἰς μίαν μόνην δικαστικὴν περιφέρειαν, καταδικάσθησαν 20.000 νέοι ἐντὸς 6 ἐτῶν.

— Ἐν Γερμανίᾳ 38 εὐαγγελικὰ ἱδρύματα, 131α, παιδικῶν κέντρων, ἠγαγιάσθησαν ἕνεκα δυσχερεσιῶν ἀνυπερβλήτων νὰ κλείσωσι τὰς θύρας. Ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ἀπὸ τοῦ 1919 ἱδρύθησαν ἐκεῖ ὑπὲρ τὰ 700 παπικὰ μοναστήρια καὶ σχολεῖα.

— Ὁ συμπληρῶν τὰς θεολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς τοῦ σπουδᾶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Heidelberg κ. Γκαίνης Θεοδώρακος πειλος ὑπέστη τὰς διδακτορικὰς του ἐξετάσεις μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἀριστετα. Ἡ διδακτορικὴ του μελέτη, πραγματευομένη περὶ τῆς Συστηματικῆς ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν ἰδεῶν τοῦ Πλάτωνος, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν ὡς προτότυπος ἀντίληψις καὶ κατανοήσις τῆς ιδέας παρὰ Πλάτωνι, δημοσιεύεται δὲ δαπάναις τοῦ Πανεπιστημίου.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

— Ὁ ἐν Lowell, Mass. κ. Δ. Κουμουνδουρέας ἀπέστειλεν εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κινδύτιον, περιέχον διάφορα ἐνδύματα, ἅτινα διενεμήθησαν εἰς ἀπόρους πρόσφυγας τοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος (Παγχρατίου) ὑπὸ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Προσφυγικοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὸν δωρητὴν ἀπέστειλεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εὐχαριστήριον γράμμα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δ. Α. Γληνοῦ. Ὁ σκοπὸς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 1924. — Εἰς τὸν ἐναρτήριον λόγος, ὁ ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς λειτουργίας τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τοῦ Διευ-

θνητού αὐτῆς κ. Γληνοῦ, ἐξετάσαντος ἐν αὐτῷ τὸ παρελθόν καὶ τὸ παρὸν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ ὑποδείξαντος τὸ δέον λογικὸν μέλλον τῆς τοῦ ὁποῦο κυρίου παράγοντας δρᾷζει τοὺς διδασκάλους ὡς δὴ παρασκευάζῃ αὐτοὺς ἢ ἐν λόγῳ Ἀκαδημία.

Γ. Ἀρβανιτάκη. Ἡ νεκροφάνεια τοῦ Βυζαντίου καὶ αἱ ἐπιπέσεις ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίας του Ρουμανικαὶ ἀξιώσεις. Ἀλεξάνδρεια 1925, — Ἐντριβέστατος περὶ τὰ δεικλωσιαστικοπολιτικά, με τὴν διαφύνοσαν αὐτὸν δύνουσαν καὶ τὴν δάκνουσαν εἰρωαίτην παρέχει διὰ τοῦ βιβλίου του τῷ τῷ κ. Ἀρβανιτάκης μίαν εἰκόνα πραγμάτων, ἢ ὅποια εἶνε γόνιμος εἰς πολλάς, ἀλλὰ πρὸ πάντων φρονιμωτέρας σκέψεις.

Γ. Ἀρβανιτάκη. Μουσουλμανικὴ Χρονομετρία. Ἀθήναι 1925 — Ὁ συγγραφεὺς μαθηματικὸς τὴν εἰδικότητα, ἰδιαιτέρως ἐγνήψας εἰς τὴν μουσουλμανικὴν χρονομετρίαν ὡς ἐπὶ μακρὰ ἔτη κάτοικος μουσουλμανικῶν χωρῶν (Τουρκίας, Αἰγύπτου), διὰ τῆς μονογραφίας του ταύτης οὐ μόνον παρουσιάζει πρῶτην φοράν τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ἀλλὰ καὶ διευκολύνει τοὺς ἐνδιαφερομένους μὲν δὲ τὸ ὑπ' ὄψιν ζήτημα, ἀλλὰ ἀδυνατοῦντας νὰ χρησιμοποιοῦσασιν καὶ δυσσερέτους σήμερον καὶ δυσχρήστους σχετικὰς εὐρωπαϊκὰς πηγὰς. Ἡ ἠπλασθημένη δὲ διαπραγματεύσις τοῦ θέματος βοηθεῖ πολὺ τοὺς λαμβάνοντας ἀνάγκην νὰ ἐξελέγχουσι τὴν χρονολογίαν τίτλων καὶ ἐγγράφων μουσουλμανικῶν.

ΔΕΚΙΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγ. Σπηλαίου Προκηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ ἐξαγωγή 800,000 χιλ. δακτύλων καυτοῦλων ἐν τῶν ἰδιοκτητῶν δασῶν τῆς Μονῆς τῶν μετοχίων Ἀλλῆ Ἐσλαπῆ καὶ Πέρα Μετοχί. Ἡ δημοπρασία γινῆσεται τὴν 5ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. 1925 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. μέχρι τῆς 12ης εἰς τὸ ἐν Πέτραις Συμβολαιογραφεῖον Ἀντωνίου Βουλγαρικῆ παρ' ὃ κατετίθηται καὶ εἰ δρᾷ συγγραφῆς. Ἐν Μεγάλῳ Σπηλαίῳ τῆ 23 3-925. Ὁ Ἡγούμενος Θ. Σκελλαροπούλος Οἱ Σύμβουλοι Γ. Παναγιωτοπούλος Αὐξ. Χαριλαμπούλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Γιαννωτᾶς Προκηρύσσει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς τριετὴ ἀνοικίαν ὃ ἐν Βυβάλα Ἰζρομλος τῆς Μονῆς, συμφώνως τῆ ὑπ' ἀριθ. 18 διακηρύξει αὐτοῦ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 6ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Γιαννωτᾶς τῆ 17 Μαρτίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Δαμιανὸς Μπίκας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γιαννωτᾶς Προκηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν, ὃ ἐν Ἐλασσῶνι περίβολος (Μετοχί) τῆς Ἱ.

Μονῆς Γιαννωτᾶς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἱσχυρίων δωματίων, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 διακηρύξεως αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4122 π. ἔ. ἐγκριτικῆς ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 9ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Γιαννωτᾶς τῆ 24 Μαρτίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Δαμιανὸς Μπίκας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου Διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς τακτικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως, ἐνεργηθησομένη ἐν τῷ ἐν τῇ πόλει Ἀθήρῳ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 12ην Ἀπριλίου 1925 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθήρῳ Κ. Γουλιανδοῦ, τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀθήρῳ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τὰ κάτωθι κτήματα ἐπικρατοῦμενα:

Μετοχίον Ἀγ. Ἀντωνίου	Πρώτη προσφορά	Δρχ.	100,000
Σαλαπάτη	»	»	100,000
Περὶ δόλακι εἰς Λακίματα	»	»	20,000
Ἀλωνίσα	»	»	15,000
Γραμματικοῦ	»	»	8,000
Κολέθρα	»	»	25,000
Κλεισμάτα Χουσανίου	»	»	6,000
Οἰκία τοῦ ἐν Ὀσμῳ Κορθίου	»	»	2,500

Οἱ δουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύναται νὰ λαβῶσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας ταύτης προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς ὅπου εἰσὶν εἰσὶν κατατεθειμένοι. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παναχράντου τῆ 1 Μαρτίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Στρατῆς Ἡγούμενος. Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος Διπλαγραμμάτικος Πολύκαρπος Κερυμᾶ.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου «Σκήτη Βερροίας», προκηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκπαίσεως ὀδομήμοντα ἐρίφια, ἐξ ὧν, τὰ τριακοντα τοῦ ἱεροῦ Μονηρίου τοῦ Σωτήρος «Μουσειάλῃς» τῆ 13ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐν Βερροίᾳ καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Βερροίας Γεωργίου Μανουκίδου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Τιμίου Προδρόμου τῆ 19η Μαρτίου 1925. Ὁ Ἡγουμενεῶν Ἀνθίμος Δ. Ζυνοπούλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ.
 ΣΗΜΕΙΩΜΑΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Ἐσωτερικοῦ διὰ τῶν Ναυῶν καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 50
 Διὰ τοὺς Ἱεροῦς » 30
 Ἐξωτερικοῦ. Φρ. Χρ. 50
 Ἀμερικῆς. Δολ. 3
 ΕΠΙΘΕΤΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΦΙΑ
 † Ο ΦΟΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ο ΓΟΥΡΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓ[Η]ΠΟΛΕΩΣ ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ
 ΔΕΥΘΥΝΤΗΣ
 ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
 Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
 Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι
 Τύποις "Φοίνικος", Ὀδὸς Σταδίου 38, Ἀθήναι